

SINITAIVAS

NR 01/2026

ITÄVALLAN SUOMALAISEN EVANKELIS-
LUTERILAISEN SEURAKUNNAN LEHTI

LEHDESSÄ MUKANA WIENIN
SUOMI-YHTEISÖJÄ

SINITAIVAS MAALISKUU - KESÄKU 2026

IMPRESSUM

Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan julkaisu. Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

TOIMITUS

Päätoimittaja: Ella-Maria Boba
Taitto ja ulkoasu: Meri Hakaoja

JAKELU

Lehti jaetaan Itävallan suomalaisen seurakunnan jakelulistan mukaan. Listalle voivat antaa nimensä ja osoitteensa kaikki yhteisestä suomalaisesta toiminnasta kiinnostuneet.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 35.
Jutut ja ilmoitukset toimitukseen viimeistään 12.7.2026 mennessä.

YHTEYSTIEDOT

Ella-Maria Boba
Gentzgasse 10 / Altes Haus, 1180 Wien
puh: + 43 699 188 778 19
s-posti: finn.gemeinde@evang.at,
ella-maria.boba@evang.at
kotisivut: www.finngemeinde.at

KUVAT

Kansi: iStock/Kemter
Sivu 2: Pixabay/sspiehs3
Takakansi: Pixabay/Peziebear

Tykkää meistä facebookissa!

Ryhmän nimi „Itävallan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta“

Iloitsemme lahjoituksista seurakunnalle!

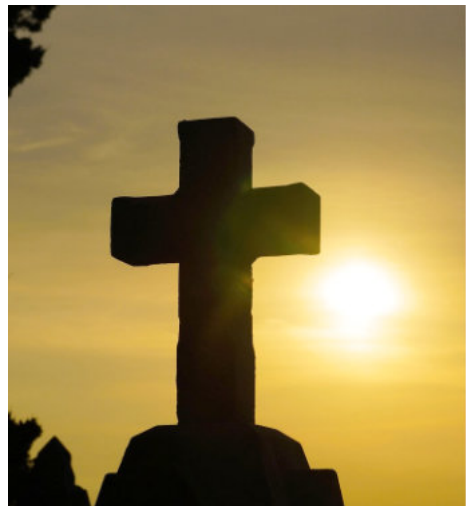
Tilitiedot:
Finnische Evangelische Gemeinde A.B.
IBAN: AT83 2011 1287 2259 0100
BIC: GIBAAWWXXX

PRINTED BY:

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Kuraattorin kynästä	4
Väkivallan ehkäiseminen seurakunnissa -ohjeisto ja toimintasuunnitelma	5
Uusia kasvoja seurakunnassa	6
Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu	7
Mainos: Linnoituksen laulajien vappu-konsertti	9
Ajankohtaista seurakunnassa	10
Ajatuksia uskonnonopetuksesta	11
Muistikirjoitus: Monica Hodinka	12
Kirjallisuuspiiriläisten lukusuosituksia	13
Mainos: Gustav Adolf Fest	14
Terveisiä Wienin Suomi-koululta	15
Vuosikokouskutsu	16

Pääkirjoitus

Päälaellaan

Isäni kuoli joulukuun lopulla. Minusta, joka yleensä työroolini kautta lohdutan ja autan muita, tulikin nyt se lohdutettava. Sain vastaanottaa osanottoja, myötäelämistä ja pieniä ystävällisiä eleitä. Se vaati pientä totuttelua, mutta tuntui myös hyvältä.

Joulukuussa tapahtui toisenkinlainen roolinvaihdos. Menetin ääneni enkä pystynyt viikkoon puhumaan. Istuinkin yllättäen kuuntelijan roolissa jumalanpalveluksessa ja Kauneimmissa Joululauluissa kokien tilaisuudet osallistujan näkökulmasta. Kiitollisena sain todeta, että asiat hoituvat myös, vaikka sairastun.

Olemme tottuneet pitämään langat omissa käsissämme, kontrolloimaan elinpiirimme tapahtumia, selviytymään kaikesta yksin ja sinnittelemään niin kauan kuin mahdollista. Me suomalaiset taidamme olla erityisen huonoja pyytämään ja vastaanottamaan apua. Johtuukohan se siitä, että lapsesta asti meille toivotetaan, että sisulla pärjätään!?

Emme voi kuitenkaan hallita elämämme kulkua. Huolettisestikin tehty suunnitelmat voivat mennä päälaelleen sairastumisen tai muun elämää kohdanneen kriisin myötä. Yllättäen joudummekin totuttelemaan autettavan osaan.

Lähestymme kirkkovuodessa pääsiäistä. Pääsiäisen keskiössä on Jeesuksen ristiinnaulitsemisen ja kuolleista ylösnouseminen. Paavali puhuu ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä (1. Kor.

1:18-31) ristin hulluudesta – siitä kuinka ristiinnaulittu Jeesus osoittaa Jumalan voiman ja viisauden. Juutalaisille ajatus siitä, että oletettu Jumalan Poika kuolisi häpeällisen kuoleman ristillä oli herjausta, muille se taas oli hulluutta.

KUVA: Tatiana Weber

Pääsiäisen tapahtuminen tarkoitus oli kuitenkin nimenomaan kääntää vallitseva ajattelutapa päälaelleen: ”Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä.”

Tässä maailmanajassa, jossa suuret, kauniit ja voimakkaat mittelevät mahdolliaan, omaisuudellaan, saavutuksillaan ja suosiollaan, tekee hyvää uida vastavirtaan ja katsoa asioita ristin hyllytyksen näkökulmasta. Ristin luona on myös meille varattuna paikka, jonne saamme tulla pieninä, heikkoina ja apua tarvitsevinä. Siinä on oikein hyvä olla.

Ella-Maria Boba

Lisäys vuoden 2025 kirkollisiin toimituksiin

Sinitaivaan joulukuun numerossa unohtui mainita yksi nimi vuonna 2025 kastettujen yhteydessä. Myös Hilda Ellen Paljakka kastettiin toimestani 26.4.2025 Wienissä. Pahoittelemme virhettä!

Kuraattorin kynästä

Tuttuuden turvasta

Vuodenvaihte ja vuoden ensimmäiset kuukaudet ovat olleet elämässäni tapahtumarikaita: Suomessa saatiin viettää äitini 90-vuotis-syntymäpäiviä hänen omassa kodissaan kolmeen eri otteeseen. Kuinka hienoa on, että erilaiset palvelut mahdollistavat kotona asu-
misen, vaikka muisti-

sairaus onkin äitini pysyvä seuralainen. Koti on kuitenkin tässäkin tilanteessa se paras paikka olla ja asua, tuttu ja turvallinen.

Tammikuussa saimme hakea kotiimme uuden perheenjäsenen, pienen maltalaiskoiranpennun Cocon. Päivät ovat olleet täynnä tutustumista ja uuden opettelua puolin ja toisin. On ollut ihana seurata Cocon kehittymistä ja etenkin sitä, miten äkkiä Coco on oppinut luottamaan meihin, uuteen perheeseensä. Vaikka Coco on ollut kotomme vasta alle kuukauden, tuntuu siltä, kuin pentu olisi aina ollut meillä, tuntuu jo niin tutulta. Tietenkään edellinen koiramme Sami ei koskaan tule unohtumaan, olihan Sami perheemme jäsen 13 vuotta. On mielenkiintoista havaita koirien käyttäytymisessä eroja ja yhtäläisyyksiä, osa on jo tuttua Samin kohdalta.

Tämä helmikuu on viimeinen kuukauteni töissä, tämä tuttu ja turvallinenkin vaihe elämässäni päättyy viimeisen sairaanhoitajaluokan valmistumiseen. Nyt on vielä päättökokeita, tuntien valmistelua ja opetusta ja tietysti myös kanslian kaappien tyhjentämistä. Rehellisesti sanoen minua mietityttää, miten eläkkeelle jääminen ja uuden elämänvaiheen alku minuun vaikuttaa. Tietenkin iloitsen siitä, että aamuisin ei tarvitse herätä puoli kuudelta, mutta olen melko varma, että tarvitsen aikaa uuden päivärytmin ja uusien aktiviteettien hakemiseen. Kestää siis aikansa, kunnes saavuttaa vaiheen, jossa tämä uusi elämänvaihe tuntuu tutulta ja turvalliselta.

Nykyisessä epävarmassa maailmantilanteessa on hyvä, että on olemassa tuttuja ja turvallisia asioita, joihin voi turvautua – yksi tällainen on seurakuntamme. Tänne voi tulla jumalanpalveluksiin ja erilaisiin tapahtumiin, vaikkapa päiväkahvitilaisuuteen. Myös kirjastomme on käytettävissä, ja ainakin minä omalta osaltani tulen hyödyntämään sitä, sillä yksi omista suunnitelmistani eläkeläisenä on lukea taas enemmän. Tämän vuoden kalenterissani on jopa lukupäiväkirja, joka odottaa merkintöjä.

Mukavaa alkukevättä kaikille! Toivottavasti tapamme pian, vaikkapa seurakunnan vuosikokouksessa maaliskuussa.

Elise Sippola-Puster

**LANGE NACHT
DER KIRCHEN 29.05.26**

WWW.LANGENACHTDERKIRCHEN.AT

Väkivallan ehkäiseminen seurakunnissa -ohjeisto ja toimintasuunnitelma

Viime vuosina ja vuosikymmeninä on uutisoitu aikaisempaa enemmän lasten, haavoittuvassa asemassa olevien ja nuorten naisten hyväksikäyttötapausten. Kun hyväksikäyttöä, vallan väärinkäyttöä, painostusta, uhkailua, väkivaltaa ja kiusaamista ilmenee paikoissa, joiden yleisesti ymmärretään edustavan suojaa ja luottamusta, järkyttää tällaisten käytäntöjen paljastuminen erityisen paljon.

Kirkko ja sen piiriin kuuluvat laitokset ja järjestönsä eivät ole säästyneet näiltä paljastumisilta. Hyvä niin, sillä vaikka omaan uskonyhteisöön kohdistuvaa negatiivista uutisointia ei ole helppo ottaa vastaan, on kuitenkin ensiarvoisen tärkeää, että vaikenemisen muuri sortuu, uhrin saavat apua ja oikeutta, pyydetään anteeksi ja muutetaan omia käytäntöjä niin, että vastaavaa ei enää tapahdu – tai että ainakin tehdään kaikki voitava väkivaltatilanteiden ehkäisemiseksi.

Myös Itävallan evankelisen kirkon on täytynyt reagoida tähän maailmanlaajuisen kirkon suureen mainehaittaan. Vuoden 2024 alussa julkaistu kirkon itsensä tilaama ForuM-tutkimus paljasti Saksan luterilaisen kirkon ja sen diakonian piiristä lukuisia hyväksikäyttötapausten, jotka olivat tapahtuneet vuoden 1946 jälkeen – ongelmia ei ole siis löytynyt yksin katolisen kirkon sisältä. Itävallassa evankelinen kirkko oli jo vuonna 2011 (vuoden 2010 katolista kirkkoa ravistuttaneen skandaalin jälkeen) tietoisesti valinnut tien, jossa riippumaton uhreja auttava organisaatio nimeltä *Weißer Ring* käsittelee tietoon tulleet hyväksikäyttötapaukset, sillä suljetut systeemit mahdollistavat osaltaan yhteisön sisällä tapahtuvaa väkivaltaa.

Jotta menneisyyden virheet eivät toistu, on Itävallan evankelinen kirkko (luterilainen ja reformoitu) sekä Diakonie Österreich ottaneet vuonna 2023 käyttöönsä koko kirkkoa kattavan ohjeiston nimeltä ”Gewaltschutzrichtlinie”. Kaikki kirkon työntekijät, olivat he sitten palkkasuhteessa tai vapaaehtoisia, sitoutuvat ohjeiston noudattami-

seen. Ohjeiston keskiössä on kristilliseen uskoon perustuva tiedostava toisen ihmisen kunnioitus ja huomioiminen, sekä toisen rajoja kunnioittava kommunikaatio kanssakäymisessä toistemme kanssa. Tämän lisäksi jokaisen Itävallan evankelisen seurakunnan – myös meidän suomalaisen seurakunnan – on viime vuonna täytynyt laatia toimintasuunnitelma ”Gewaltschutzkonzept”, johon on muun muassa listattu toimenpiteet väkivallan ehkäisemiseksi.

Kaikkien toimintasuunnitelmien ensisijainen tavoite on estää minkätähansalajisen väkivallan käyttäminen. Väkivalta määritellään tässä ohjeistossa laajasti. Se kattaa esimerkiksi fyysisen ja psyykkisen väkivallan, seksuaalisoidun väkivallan, rakenteellisen ja taloudellisen väkivallan, sekä väkivallan, joka tapahtuu digimaailmassa. Toimintasuunnitelmien erityisenä kohteena ovat lapset ja nuoret, diakonisissa laitoksissa myös haavoittuvassa asemassa olevat aikuiset.

Laadittu toimintasuunnitelma myös sitouttaa seurakunnat heräämään aiheelle sekä reflektoimaan aktiivisesti ja säännöllisesti omaa toimintaympäristöään, keskustelukuluttuuriaan ja käytäntöjään. Väkivallan ehkäisemiseen liittyvät myös Itävallan evankelisen kirkon tarjoamat koulutukset. Kaikilta lasten- ja nuorten kanssa työskenteleviltä henkilöiltä vaaditaan jatkossa rikosrekisteriote.

Siis, jos seurakunnan toimintamuotojen yhteydessä havaitaan tai epäillään väkivallan käyttöä, on siitä ilmoittamiseen ja tapausten kirjaamiseen nyt luotu selkeät menettelysäännöt. Kirkollisessa kontekstissa tapahtuvista hyväksikäyttötapausten, niiden epäilyistä ja seuraamuksista vastaa tätä tarkoitusta varten luotu jaosto. Se toimii korkealla luottamuksellisuuden tasolla, vastaa kyselyihin ja jakaa tietoa. Tämän lisäksi jokaiselle seurakunnalle on nimetty oma vastu- ja yhteyshenkilönsä.

Ella-Maria Boba

Uusia kasvoja seurakunnassa

Väkivallan ehkäiseminen seurakunnissa -ohjeiston vastuu- ja yhteyshenkilö Carola Hochhauser

Kuva: Martina Schomaker-Engemann

Nimeni on Carola Hochhauser ja tässä Sinitaivaan numerossa saan esitellä itseni lyhyesti. Kuten ehkä tiedätte, jokaisella Itävallan luterilaisen kirkon seurakunnalla on oltava väkivallan ehkäisemisen vastuuhenkilö. Tämä on määritelty Itävallan evankelisten kirkkojen ”Väkivallan ehkäiseminen seurakunnissa -ohjeistossa” (Gewalt-schutzrichtlinie der Evangelischen Kirche A.u.H.B). Olen erittäin kiitollinen siitä luottamuksesta, että minut on valtuutettu hoitamaan tätä tehtävää 16., 17., 18. ja 19. kaupunginosien seurakunnissa ja myös sijaintinsa vuoksi Itävallan suomalaisessa seurakunnassa.

Tehtäviini kuuluu säännöllisin väliajoin muistuttaa seurakuntia laaditun toimintasuunnitelman ja säädösten noudattamisesta ja muutenkin kiinnittää huomiota väkivallan ehkäisemiseen liittyviin teemoihin. Valmista mallia apuna käyttäen jokainen seurakunta on laatinut oman väkivallan ehkäisy -toimintasuunnitelmansa, joka on nähtävillä joko seurakunnan toimistossa tai luettavissa sen verkkosivuilla.

Yhteyshenkilönä tehtäviini ja ”palveluihini” kuuluu se, että minulle voi raportoida huolta herättäneistä tilanteista. Puhuminen on usein helpompaa jonkun kanssa, joka ei asemansa vuoksi kuulu suoraan seurakunnan johtoelimeen. Samoin minuun voi olla yhteydessä, jos tapahtunut asia koskettaa itseä, ja tarvitset tukea tai neuvoa. Tehtävänäni väkivallan ehkäisyn vastuuhenkilönä on olla käytettävissä myös silloin, kun erimielisyyksiä ja konflikteja ei voida enää ratkaista keskenään, vaan tarvitaan ulkopuolista henkilöä ja apua. Mahdollisten keskustelujen luottamuksellisuus on minulle itsestään selvä asia.

Nyt kuitenkin vielä itseni esittelyyn: Olen kotoisin Salzburgista, mutta olen asunut Wienissä vuodesta 1996 lähtien. Olen naimisissa ja äiti, ja vuodesta 2020 lähtien olen työskennellyt sairaalasielunhoitajana Ottakringin sairaalassa (entinen Wilhelminenspital). Tästä johtuu myös yhteyteni luoteiseen seurakunta-alueeseen. Vuodesta 2016 lähtien olen toiminut Wienin kirkkojen keskusteluavun (vrt. palveleva puhelin) evankelisen puolen johtajana. Puhelinneuvontapalvelu on ekumeeninen organisaatio, jolla on sekä evankelinen, että katolinen johtaja. Näiden tehtävieni kautta olen ammatillisesti Wienin evankelisen superintendentuurin A.B. palveluksessa. Pidän itseäni onnekkaana, että pääsen työssäni keskustelemaan ihmisten kanssa, jotka ovat hyvin erilaisissa elämäntilanteissa ja tutustumaan heidän moninaisiin elämänskertomuksiinsa.

Ystävällisin terveisin,

Carola Hochhauser

Yhteystietoni:
hochhausercarola@gmail.com tai
+43 699 188 77 897

Esittelyn kääntänyt suomeksi Ella-Maria Boba

Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu

TULEVIA JUMALANPALVELUKSIA

Palmusunnuntain ehtoollisjumalanpalvelus + kirkkokahvit

Sunnuntaina 29.3.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Perhemessu Grazissa + kirkkokahvit nyyttärihengessä

Sunnuntaina 12.4.2026 klo 14, paikka: Evangelische Christuskirche, Burenstraße 9, 8020 Graz (huom! Sisäänkäynti kirkkoon Eckertstraßen ja Johanna-Kollegger-Straßen kulmasta)

”Iloinen messu” -perhejumalanpalvelus + kirkkokahvit

Sunnuntaina 26.4.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Pohjoismainen helluntain iltajumalanpalvelus

Maanantaina 25.5.2026 klo 18, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Kielinä: suomi, ruotsi, norja, tanska; saarna saksaksi. Tilaisuuden jälkeen tarjoilu sisäpihalla.

Suvivirsi -perhejumalanpalvelus + kirkkokahvit

Sunnuntaina 14.6.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA GENTZGASSELLA

Ovet ja seurakunnan kirjasto auki tiistaisin - huomaa vaihtelevat kellonajat!

3.3. Virsiä, viiniä ja visailua klo 18-19	28.4. Raamattupiiri klo 10.30-12
10.3. Päiväkahvit klo 14-15.30	5.5. Ekumeeninen Taizé-rukous klo 18-18.30
17.3. Peli-ilta (Hitster-musiikkipeli) klo 19-20.30	19.5. Elämäni virsi -lauluilta ja kisailu Elämäni biisi-formaatilla klo 18-19
24.3. Raamattupiiri klo 10.30-12	26.5. Raamattupiiri klo 10.30-12
7.4. Ekumeeninen Taizé-rukous klo 18-18.30	2.6. Ekumeeninen Taizé-rukous klo 18-18.30
14.4. Päiväkahvit klo 14-15.30	9.6. Päiväkahvit klo 14-15.30
21.4. Patikkaretki – Kahlenbergin kaupunki-vaellusreitti nr. 1, tapaaminen klo 9 Nußdorfissa D-raitiovaunun päätepy-säkillä, kesto noin 4 tuntia	16.6. Raamattupiiri klo 10.30-12

Perhekerho

Avoin perhekerho kokoontuu torstaisin klo 9.30-11.30 Gentzgassella Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran leikkihuoneessa. Ohjelmassa vapaata leikkiä, yhdessä ruokailua/kahvittelua ja laululeikkejä. Mukaan voi tulla pitkin vuotta ilman ilmoittautumista. Tulevat perhekerhokerrat ovat: 5.3., 19.3., 26.3., 9.4., 16.4., 23.4., 30.4., 7.5., 21.5., 28.5., 11.6. ja 18.6.

Vapaamuotoinen suomenkielinen keskusteluryhmä

Elämässä on monia vaihteita. Suunnitelmat saattavat mennä toisin ja tulee esiin erilaisia kysymyksiä, joista puhuminen voi antaa sysäyksen uusiin mahdollisuuksiin. Kokoonnumme näissä merkeissä kerran kuussa perjantaisin klo 13-15 suomalaisen seurakunnan tiloissa (Gentzgasse 10, 1180 Wien) seuraavina päivinä: 27.3., 24.4., 29.5. ja 19.6. Tule rohkeasti mukaan! Ryhmästä vastaa Marja-Leena Steinbru, diakonin koulutuksen saanut kirkkoraadin jäsen

Hiljaisuuden jooga®

Suo itsellesi hyväatekävä rentoutumisen hetki. Hiljaisuuden joogassa yhdistyvät lempeät kehoa hoitavat liikkeet, hiljentyminen ja rukous. Tämä joogalaji sopii kaikille - aikaisempaa kokemusta, eikä erityistä notkeutta tarvita!

Hiljaisuuden joogan perusharjoitus (90 min) järjestetään kerran kuussa lauantaisin klo 10.15 Ruotsalaisessa kirkossa seuraavina päivinä: 14.3., 11.4. ja 13.6, sekä toukokuussa äitienpäivänä su 10.5. klo 16-17 (60 min).

Joogaan pyydetään ilmoittautumista, sillä paikkoja on tilan takia rajoitetusti (max. 6 hlö). Perusharjoitukseen tulee ottaa mukaan oma matto, joustavat vaatteet sekä kevyt viltti/peite. Seurakunnalla on pari ylimääräistä joogamattoa ja peitettä lainaksi. Osallistumismaksu on seurakunnan jäsenille, opiskelijoille, eläkeläisille ja työttömille 5€/kerta, muille 10€/kerta. Joogaa ohjaa Ella Boba, joka on suorittanut kyseisen joogan ohjaajakoulutuksen.

Muskari

Muskari tiistai-iltapäivisin klo 16.30-17.30 paikassa Gentzgasse 10, Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran tilat (ovikoodi lukee ikkunassa). Kertamaksu 10€/perhe. Osallistuminen ei vaadi ennakkoilmoittautumista ja mukaan voi liittyä pitkin vuotta. Muskarin kohderyhmänä ovat alle kouluikäiset lapset. Lisätietoja muskariopelta Pirreltä osoitteesta: pirrethepianist@protonmail.com

MUUTA

Skandinaavinen kirpputori ja kahvila

Lauantaina 9.5. klo 11-14 Gentzgassen sisäpihalla. Tule tutustumaan suomalaisten ja ruotsalaisten yksityisten myyjien pöytien tarjontaan. Myynissä sekalaista tavaraa, mutta myös paljon pohjoismaisia tuotteita ja lastenvaatteita. (Huom! säävaraus)

SUOMI-YHTEISÖJEN TAPAHTUMIA

Suomalainen kirjallisuusiiri

Kirjallisuusiiri kokoontuu kerran kuukaudessa torstaisin seurakunnan tiloissa keskustelemaan kotimaisesta kirjallisuudesta. Halukkaat voivat esitellä lukemiaan kirjoja – esittelykerta sovitaan etukäteen. Kevätkauden tapaamiset 12.3., 16.4. ja 21.5. klo 18.30, paikassa: Gentzgasse 10, 1180 Wien. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: laura.homan@univie.ac.at

Suomalaisen opiskelijayhdistyksen WIESO:n kantapöytä

Rentoa yhdessäoloa kerran kuussa perjantaisin 6.3., 17.4., 22.5., ja 19.6. klo 18 alkaen. Huomaa uusi paikka: Kulturcafé Henriette, Staudingergasse 10, 1200 Wien (lähellä Augartenia)

WIESO:n laskettelureissu Wagrainiin (Salzburger Land)

Ajankohta: to-su 12.3.-15.3.2026. Majoitus Panorama Apartmentissa edulliseen hintaan opiskelijat 20€/yö, muut: 43€/yö. Listätietoja vapaista paikoista: wieso.info@gmail.com

Wienin Itävalta-Suomi-yhdistyksen ÖFG:n ja WIESO:n vappujuhla

Torstaina 30.4. klo 18.30 alkaen, paikka: Ravintola Stöckl im Park, Prinz-Eugen Strasse 25, 1020 Wien. Ilmoittautuminen vaaditaan. WIESO järjestää myös vappujatkat (paikka ilmoitetaan myöhemmin).

Linnoituksen laulajien vappukonsertti

Aika: perjantaina 1.5.2026 klo 18

Paikka: Gentzgasse 10:n sisäpihalla

Tule viettämään vappupäivän iltaa suomalaisessa seurassa ja musiikin merkeissä.

Tarjolla myös munkkia ja simaa niin kauan kuin niitä riittää. Konsertti on ilmainen, vapaaehtoista kannatusmaksua pyydetään. Kylmällä säällä konsertti pidetään sisällä kirkossa.

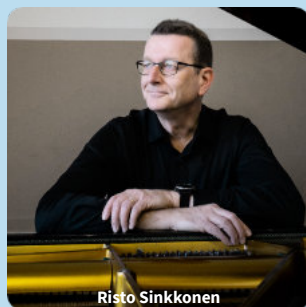

Kuoron esittely

Linnoituksen laulajat perustettiin syksyllä 2005 Helsingin edustalla, Suomenlinnan idyllisessä saariyhteisössä. UNESCO:n maailmanperintölistallekin nimetty Suomenlinna on historiallinen merilinnoitus, mutta myös tiivis, alle tuhannen helsinkiläisen yhteisöllinen, elävä kaupunginosa. Lauttamatka Helsingin Kauppatorille vie vartin. Valtaosa Linnoituksen laulajista asuu yhä Suomenlinnassa, mutta osa seilaa vielä mantereelle muutettuaan viikoittaisiin harjoituksiin kauempaakin. Motivaatio on selvä: kuoro ei ole vain kasvoton harrastusporukka, vaan ennemmin kuin perhe, jota on vaikea jättää taakseen. Harjoitukset järjestetään kylälaisten olohuoneena toimivassa, punatiilisessä LinnaBarissa.

Linnoituksen laulajien ohjelmisto on laaja ja elää Bachista juomalauluihin ja Mozartista kansanlauluihin. Välillä treenataan myös modernia poppia. Kuoro on esiintynyt kotikulmien tapahtumien lisäksi myös muualla Suomessa. Tämä on kuoron ensimmäinen ulkomaanmatka.

Kuoroa johtaa Piritta Koivukoski, joka on opiskellut Sibelius-Akatemiassa ja Leipzigin musiikkikorkeakoulussa. Koivukoski on toiminut kirkkomuusikkona ja esiintynyt urkurina. Linnoituksen laulajia säestää monipuolinen pianisti ja musiikkipedagogi Risto Sinkkonen. Freelance-muusikkona hänelle ovat tulleet tuksi niin teatterin, tanssilavojen kuin konserttisalienkin lavat.

Ajankohtaista seurakunnassa

Elämäni virsi -ilta 19. toukokuuta – ilmoittaudu kisailijaksi!

Elämäni biisi -ohjelman suosio on innoittanut useita seurakuntia järjestämään omia Elämäni virsi -iltoja, jota mekin haluamme nyt kokeilla. Etsimme tähän iltaan kuutta henkilöä, jotka ovat valmiita kertomaan tarinan itselle tärkeästä virrestä tai hengellisestä laulusta noudattaen suositun tv-formaatin tyyliä. Vaikka et tuntisi Elämäni biisi -ohjelmaa, voit siitä huolimatta ilmoittautua mukaan – ohjeistamme kyllä osallistujat. Laulamme virret yhteislauluna Piritta Monosen säestämänä. Kisailijoiden lisäksi kaikki paikallaolijat saavat arvata lapuilla kenen valitsemasta virrestä on kysymys. Ilmoittautumiset kisailijoiksi 26.4. mennessä osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at.

Varaa pöytä kirpputorilta

Suomalainen ja ruotsalaisen seurakunta järjestävät yhteisvoimin kirpputorin lauantaina 9. toukokuuta klo 11-14 Gentzgassen sisäpihalla. Jos myyntipaikan saaminen kiinnostaa, ota yhteys pastoriin 30.4. mennessä. Pöytäpaikkoja on suomalaisille myyjille tarjolla yhteensä kuusi, pöytämaksu on 10 €. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: finn.gemeinde@evang.at.

Uutta kirjastossamme: lukubingo

Kirjastonhoitajamme lina on ideoinut Suomi-kirjastoomme oman lukubingon. Se haastaa niin lapsia kuin aikuisiakin lukemaan kirjoja samalla leikkimielisesti bingoruudukkoa täyttäen.

Lukubingossa on 25 ruutua: viisi vierekkäin ja viisi allekkain. Jos tänä vuonna lukemassasi kirjassa täsmää jokin yhdessä ruudussa mainittu väittäjä, voit ruksata tai värittää kyseisen ruudun. Kun saat viiden rivin ruksattua (vaaka- tai pystysuorassa tai kulmasta kulmaan), palauta lappu postilaatikkoomme tai kirjastolle siihen varattuun boksiin.

Lukubingolaput, jotka on palautettu 22.11.2026 mennessä, osallistuvat kirjalahjakortin arvontaan, joka toimitetaan ensimmäisenä adventtina suomalaisten joulumyyjäisten yhteydessä. Tule siis noutamaan oma bingolappusi seurakunnalta!

Kirjastostamme löytyy edelleen myös kauniisti pakattuja mysteerikirjoja, joita saa ottaa vapaasti korista mukaan ja yllättyä avatusta kirjpaketista kotona.

Piritta Monosen saama tunnustus

Seurakuntamme onnittelee kanttoriamme – musiikkipedagogia, Suomi-kouluopettajaa ja diplomipianistia Piritta ”Pirre” Monosta, joka on itsenäisyyspäivänä 2025 saanut ansiokkaasta työstään Suomen ja suomalaisten hyväksi Itävallassa tunnustuksena Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitalin. Tasavallan presidentti Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan suurmestarina on myöntänyt tämän kunniamerkin. Kunniamitali ojennetaan Piritalle juhlallisesti 11. maaliskuuta suurlähetystöllä.

Ajatuksia uskonnonopetuksesta

Useita vuosia sitten opetin uskontoa eräässä koulussa Wienissä. Ryhmä oli pieni, vain 10 lasta. Koska tunti alkoi vasta keskipäivällä, oppilaat olivat jo väsyneitä eivätkä enää yhtä keskittyneitä kuin aamulla. Siksi pelasin ryhmän kanssa usein lautapelejä – sellaisia, joista oppilaat myös oppivat jotain. Kerran pelatessamme lapset kertoivat heidän vanhempiensa ja tuttavien ammateista. Silloin yksi oppilas kysyi minulta: ”Entä sinä, mitä sinä teet työksesi?”

Minua tämä kysymys huvitti, koska se oli niin kuvaava. Ilmeisesti oppilaat eivät kokeneet sitä, mitä heidän kanssaan tein, työnteoksi. Tämä on aika tyypillinen asenne uskonnonopetusta kohtaan: sitä ei koulun oppiaineena arvosteta. Matematiikka ja saksa ovat Itävallan systeemissä eittämättä niitä tärkeitä aineita, mutta jopa liikunnanopettajaan suhtaudutaan vakavammin kuin uskonnonopettajaan. Mistä tämä johtuu?

Ensinnäkin uskoa pidetään hyvin henkilökohtaisena ja yksityisenä asiana, ja siksi ajatellaan – tai on sellainen tunne – että myös uskontoa on vaikea opettaa. Toiseksi monet tunnustetut pedagogit ovat sitä mieltä, että etiikkaa, joka liittyy läheisesti uskontoon, ei oikeastaan voi opettaa. Jos näin on, mihin uskonnonopetusta sitten tarvitaan. Seuraavassa annan kaksi henkilökohtaista vastausta tähän kysymykseen.

Uskonnonopetus on mielestäni tärkeää ensinnäkin siksi, että Euroopassa me kaikki elämme yhteiskunnissa, joita leimaavat länsimaisen maailman historia, taidehistoria ja ajattelun historia. Minne tahansa katsookin, näkee rakennuksia, kirkkoja ja monumentteja, jotka tavalla tai toisella liittyvät uskontoon. Historiallinen lähestymistapa uskonnonopetuksessa auttaa lapsia tutustumaan paremmin sen maan kulttuuriin, jossa he elävät. Ajatellaan esimerkiksi Wienin taidehistoriallista museota – kuinka monta maalausta siellä onkaan, jotka tavalla tai toisella liittyvät uskonnollisiin aiheisiin! Uskonnonopetus on siis tärkeää jo pelkän yleissivistyksen kannalta.

Toinen tärkeä peruste koulun uskonnonopetukselle on mielestäni se tosiasia, että me kaikki

elämme tässä maailmassa eettisinä subjekteina. Maailmanuskonnot itsessään eivät ole mielikuvituksen tuotetta, vaan todellisuutta, joka kertoo, miten ihmiset ja ihmisryhmät ymmärtävät asioita, katsovat maailmaa, ja joista heidän arvonsa, perinteensä ja eettinen ajattelutapansa ammentavat. Uskonnonopetus siis auttaa tunnistamaan ja sanoittamaan omia ja yhteisön arvoja ja tunteita. Lapset voivat myös oppia, että elämässä ei ole kyse vain suorituskyvystä ja taloudellisesta kilpailusta, vaan jostakin suuremmasta, joka yhdistää meitä kaikkia: eettisestä yhteisöllisyyden ja rakkauden tunteesta, jonka tavoitteena on tukea ja auttaa toisia.

Nämä ovat tiivistäen kaksi tärkeintä syytä koulujen uskonnonopetukselle. Tästä näkökulmasta katsottuna uskonnonopetuksesta tulee opetussuunnitelman kulttuurinen ja kumouksellinen elementti. Moderni koulu nimittäin valmentaa lapsia suorituskykkyyn, kilpailuun ja menestykseen. Uskonnonopetuksessa oppilas voi kuitenkin olla oma itsensä. Siksi uskonnonopetusta kutsutaankin koulun kontekstissa usein „keitaaksi“.

Se pitää kuitenkin paikkansa, että evankelisen uskonnonopetuksen järjestämistä Itävallassa ei ole tehty helpoksi. Aineen opettajat eivät yleensä opeta vain yhdessä koulussa, vaan useamassa. Tämä estää ystävyys-suhteiden ja kollegiaalisuuden syntymisen opettajien välillä. Aikaa kuluu paljon myös siirtyessä paikasta toiseen, mikä voi olla hyvin väsyttävää. Tämä voi olla ongelma: Kun opetan lähimmäisenrakkautta, en voi tehdä sitä kiireisenä, hermostuneena ja ärtyneenä. Toisaalta uskonnonopettajan on oltava myös aito.

Oppilaani kysymys siitä, mitä oikeastaan teen työksesi, avasi silmäni uskonnonopetuksen näkymättömyydelle, mutta samalla myös uskonnonopettajan työn tärkeydelle. Sillä myös huomaamattomuus on tärkeää, jopa ratkaisevaa. Kuten Antoine de Saint-Exupéry kauniisti sanoo: ”Vain sydämellä näkee hyvin. Mikä on tärkeintä, on silmille näkymätöntä.”

Simon Konttas

MUISTOKIRJOITUS

Monica Hodinka

15.3.1949 - 30.10.2025

Kuva: Tiia Dessyllas

Monica oli lapsuudenystäväni. Kasvoimme samassa talossa Helsingin keskustassa. Talomme pihalla riitti leikkitovereita. Aina oli joku pihalla. Eihän kellään ollut televisiota, joten suuri mielikuvitus oli seuranamme pihaleikeissä.

Monicalla oli veli Peter sekä paljon sukulaisia ympärillä. Monican setä, laulaja Henry Theel, lauloi meille pihalla, kun oli menossa siskonsa perheen luo kylään, ja kova vitseiniekka hän myös oli.

Monican äiti kuoli yllättäen hänen ollessaan vasta 7-vuotias. Äidin kuolema oli suuri menetys, mutta lohtua toi myöhemmin syntynyt pikkuveli isän löydettyä uuden puolison. Ralphia Monica hoiti kuin omaa vauvaa, ja oli onnellinen.

Kun ylioppilastutkintoni jälkeen päätin lähteä Wieniin parantamaan saksankielen taitoani,

Monica innostui lähtemään mukaani. Niinpä tulimme syksyllä 1967 Wieniin. Olimme ensin kuukauden pituisella liftimatalla Euroopan halki. Siitä matkasta on tallella matkapäiväkirjani, jota yhdessä luimme – nyt vanhuksina – muistellen menneitä.

Työpaikka Wienissä odotti Lainzin sairaalan vanhainkodissa. Asunnonkin saimme sieltä muiden suomalaisten tyttöjen kanssa. Elämämmme ulkomailla oli alkanut.

Pian löysimme kumpikin tulevan puolisoimme ja lapsiakin syntyi. Työpaikatkin vaihtuivat. Elämä oli... ja vuodet vieri. Monicasta tuli leski pitkän avioliiton jälkeen, ja sairaudetkin alkoivat vaivata. Kun hän ei enää yksin pärjännyt, hän sai pienen asunnon Häuser zum Leben -talossa 13. kaupunginosassa, missä oli asunutkin.

Ystävyyksiäkin siellä ehti syntyä, ja Monica alkoi viihtyä pikku hiljaa. Mutta niin kuin sanotaan ”vanhuus ei tule yksinään”, vaan se saa myös seuralaisia. Hiljalleen Monicankin voimat uupuivat.

Syksyllä 2025 hän joutui sairaalaan. Olin häntä katsomassa päivää ennen kuin hän nukkui pois. Hän otti minua kädestä ja sanoi: ”Haluaisin jo kuolla. Olen valmis enkä pelkää.” Seuraavana päivänä sain tiedon, että Monica oli nukahtanut ikuisen uneen ja jättänyt tämän maallisen elämän.

Hänen toivensa oli päästä Suomeen. Sinne hänen tuhkinsa viedään keväällä, kun meri on jäistä vapaa. Täten hänen viimeinen toivensa toteutuu.

Tiia Dessyllas

Kirjallisuuspiiriläisten lukusuosituksia

Rottien pyhimys (2021)

Anneli Kanto on suomalainen kirjailija, käsikirjoittaja ja toimittaja, joka on tunnettu erityisesti historiallisista romaaneistaan. Hän on syntynyt vuonna 1950 Lempäälässä. Kannon teokset tunnetaan tarkasta historiallisesta taustatyöstä, vahvoista naisshahmoista ja elävästä kielestä. Hänen tunnetuimpia teoksiaan ovat muun muassa *Veriruisus*, joka kertoo sisällissodan punaistista naisista, *Lahtarit*, joka jatkaa samaa teemaa valkoisten näkökulmasta ja tämä esittelyssä oleva *Rottien pyhimys*, joka oli myös Finlandia-palkintoehdokas.

Rottien pyhimys sijoittuu 1500-luvun alun Hattulaan. Tarinan keskiössä on Hattulan Pyhän Ristin kirkon maalaaminen. Hattulan pitäjä ja Hurttalan kylä sijaitsivat noin kymmenen kilometriä Hämeenlinnasta pohjoiseen, ja Hattulan kirkko on rakennettu 1400-luvun loppupuolella. Rakennusmateriaalina on käytetty tiiliä, ja se onkin yksi Suomen vanhimmista ja parhaiten säilyneistä tiilikirkoista. Hattulan kirkon erikoisuutena on, että se on kauttaaltaan peitetty keskiaikaisilla maalauksilla, jotka esittävät Raamatun tapahtumia ja pyhimyksiä. Maalaukset tehtiin noin vuonna 1510, eikä niiden tekijöitä tunneta nimeltä. Juuri nämä salaperäiset maalarit inspiroivat Anneli Kantoa kirjan kirjoittamiseen. Hän on kertonut nähneensä kirkon maalaukset eräässä historiallisessa seminaarissa ja siitä hetkestä lähtien tiennyt, että halusi kirjoittaa niistä kirjan.

Kirjan kertoo nuoren orpotytön, Pelliinan, tarinan hänen kasvaessaan köyhästä ja halveksitusta yhteisön jäsenestä lahjakkaaksi maalariksi. Pelliina oli perinyt ottoisältään, arvostetulta tiilimestarilta, taidon valaa savea ja tehdä siitä puurolautasia ja oluttuoppeja, joita hän myi markkinoilla saaden siitä pienen elannon. Hänen taitonsa osata piirtää ja koristella esineitä huomattavan kalliisti vaikutti suuresti Pelliinan kohtalon suuntaan. Pelliina joutuu tietyksi taistelemaan asemastaan kaksinkertaisesti, sillä nainen ei voinut ajan käsitysten mukaan olla taiteilija, jo pelkkä ajatuskin oli pyhäinhäväämistä. Pelliina ei vain maalaa kuvia seinille – askel askeleelta hän samalla rakentaa omaa identiteettiään ja ihmisarvoaan.

Kirkon maalaustyöhön kutsut maalarit olivat Andreas Pictor, jolla oli kirkkomaalareiden korkein ammattinimitys ja joka oli aikansa kuului-

suus, opin suorittanut maalari Martinius ja suomalainen oppipoika Vilppu. Kirjassa on paljon todella yksityiskohtaisia ja tarkkoja kuvauksia keskiaikaisista kirkkomaalareiden välineistä, materiaaleista, taidosta sekoittaa ja luoda värejä sekä niiden käyttömahdollisuuksista.

Maalareiden työnantajina olivat Hämeen linnan herra Ake Tott ja Turun piispa Arvid Kurki, jotka maksoivat kirkon maalaamisen, ja jotka koko ajan yrittivät sekaantua maalareiden taiteelliseen tulkintaan. Myös Hattulan kirkkoherra, Petrus Hercepaeeus, entinen Pekka Härkäpää, ja kirkkoisäntä Klementti, joka toimi kirkon hallinnossa, sotkeutuivat ja sekaantuivat vielä pahemmin maalareiden näkemyksiin kuvien taiteellisesta toteutuksesta.

Kannon teos on kertomus taiteesta, uskosta ja yhteiskunnasta. Se näyttää, kuinka kirkon seinille maalatut pyhimykset ja raamatulliset tarinat katkevat taakseen ihmisten työn, tuskan ja lahjakkuuden. Se kertoo taiteilijoista, jotka tekevät työnsä uskonnollisen velvollisuuden ja hengellisen intohimon ohjaamina, mutta samalla he ovat kuitenkin osa maallista maailmaa, jossa köyhyys, hierarkia ja sukupuoliroolit määrittävät kohtaloita.

Romaani yhdistää tarkkaa historiallista realismia ja rikkaasti kuviteltua fiktiota. Kanto käyttää rikasta ja paikoin vanhahtavaa ilmaisua, joka luo elävän kuvan aikakaudesta ilman, että teksti muuttuu raskaaksi. Kannon tapa kuvailla seinillä olevia teoksia melkein häikäisee ja hengästyttää lukijan väriiloistollaan ja rikkauksellaan. Lukija voi miltei nähdä kalkan, kuulla mestarien käskytykset ja tuntea kirkon viileyden. Kanto rakentaa tarinansa todellisen kirkon ja sen ainutlaatuisten maalausten ympärille, mutta luo fiktiivisten henkilöahmojen kautta elävän ja inhimillisen kuvan keskiajan Suomesta.

Minusta oli kiva lukea rehti, kunnollinen ja helpolukuinen tarina, jonka juoni oli jännittävä alusta loppuun saakka. Minua ilahdutti myös tieto siitä, että Hattulan kirkko on nykyään suosittu turistinähtävyys, ja että siellä järjestetään opastettuja kierroksia.

Hannele Leeb

Juhlaa toteuttamassa myös
Itävallan suomalainen seurakunta.

**28.
JUNI
2026
18 UHR**

**LUTHERKIRCHE
WÄHRING & HERNALS**

TRÄUM WEITER!
GUSTAV ADOLF FEST

Evangelischer
Gustav-Adolf-Verein
Österreich

Evangelisch in
Wien Nord-West

DIE LUTHERKIRCHE

Terveisiä Suomi-koululta

Wienin Suomi-koulun pääsiäismyyjäiset

Rakkaalla lapsella on monta nimeä: *Kevätmyyjäiset*, *Pääsiäismyyjäiset*, *Huhtihulinat* ja *Maaliskymarkkinat*. Vuosittaiset pääsiäismyyjäisemme Wienin Pauluskirkon tiloissa ovat muodostuneet mukavaksi perinteeksi, joka sai alkunsa melkein pä sattumalta pandemia-aikana, kun suuria tapahtumia ei ollut lupa järjestää. Kerätäksemme tarpeeksi varoja Suomi-koulun pyörittämiseksi, päätimme pitää lukuvuoden aikana useammat pienet myyjäiset ja yhdet näistä myyjäisistä sopivat hienosti pääsiäisen aikaan.

Yleisön toiveesta tapahtumaa on jatkettu, ja siitä on kasvanut tärkeä kohtaamispaikka monille ulkosuomalaisille. Myyjäisten yhteydessä toimii kahvila, jossa on mukava tavata muita suomalaisia ja vaihtaa kuulumisia kahvikupposen sekä riisipiirakan äärellä. Suomi-koululaisista nuorisoryhmän lapset ovat olleet suuressa roolissa myy-

jäisten järjestelyissä, kuten myymässä tuoreita, paikan päällä leivottuja korvapuusteja sekä muita herkuja. Tänäkin vuonna tarjolla tulee olemaan leivonnaisia, määmiä sekä suklaamunia ja muita pääsiäisherkuja. Lisäksi myyntipöydistämme löytyy paljon Muumi-tuotteita ja muuta kivaa suomalaista kodin piristykseksi!

Pauluskirkko on lämminhenkinen ja sopiva paikka tapahtumallemme – olihan se ensimmäinen lokaatio, jossa Suomi-koulua pidettiin. Vuosien varrella myyjäisten ohjelmassa on ollut muun muassa pääsiäisaskartelua, ongintaa, lastenkonserattia, kirpputoria ja arpajaisia. Saa nähdä, mitä kaikkea olemme maaliskymarkkinoille tänä vuonna keksineet! Tervetuloa!

Terhi Korhonen

Wienin Suomi-koulun

MAALIS- MARKKINAT

La, 28.03.2026 • klo 13-16

Pauluskirkolla
Sebastianplatz 4, 3. Bezirk

 The poster features a bright orange background with horizontal stripes. It is decorated with various flowers: pink tulips, white lilies, and a yellow flower. A yellow chick is peeking out from behind a white eggshell on the left side.

Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan vuosikokous

Aika: lauantai 21.3.2026 klo 16-17.30

Paikka: Gentzgasse 10, 1180 Wien, ovikoodi: 7598

Arvoisa seurakuntamme äänioikeutettu jäsen,

lämpimästi tervetuloa Itävallan suomalaisen seurakunnan sääntömääräiseen vuosikokoukseen. Vuosikokous on kaikkien äänioikeutettujen eli yli 14-vuotiaiden seurakunnan jäsenten kokous. Kokouksessa käsitellään asiat seuraavan työjärjestysehdotuksen mukaan.

1. Puheenjohtaja avaa kokouksen, toteaa sen päätösvaltaisuuden sekä selvittää läsnä-olevien henkilöiden puhe- ja äänioikeudet
2. Alkurukous
3. Valitaan kokoukselle sihteeri
4. Työjärjestyksen hyväksyminen
5. Edellisen vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksyminen
6. Pastorin vuosikertomus
7. Vuoden 2025 tilien hyväksyminen ja rahastonhoitajan vapauttaminen tilivastuusta
8. Kahden tilintarkastajan ja yhden varatilintarkastajan valinta
9. Toimintasuunnitelman hyväksyminen vuodelle 2026
10. Taloussuunnitelman hyväksyminen vuodelle 2026
11. Muut esille tulevat asiat

Vuosikokouksessa seurakunnan toiminta, kirkkoraadin tekemä työ, päätöksenteko ja taloustilanne tulevat jäsenilleen paremmin tutuksi. Kokouksessa on myös mahdollista esittää toiveita ja antaa palautetta. Kannattaa siis osallistua! Kokouksen arvioitu kesto on n. 1,5 tuntia ja sen yhteydessä on kahvitarjoilu.

Kokouksen suunnittelua helpottaa, jos ilmoitat osallistumisestasi 16.3. mennessä osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at.

ITÄVALLAN SUOMALAINEN EVANKELIS-LUTERILAINEN SEURAKUNTA
FINNISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE A.B. IN ÖSTERREICH